

Ἡ νήφουσα καρδιά καὶ οἱ τρεῖς γίγαντες τοῦ σατανᾶ*

«Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε» (Α΄ Θεσσαλ. ε΄ 19)

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

Ἐὕχομαι κατὰ τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει τὴν 1ην Σεπτεμβρίου, μὲ τὴν ὀδηγητικὴν καὶ ἐνισχυτικὴν χάριν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, νὰ συνεχίσωμεν τὴν πορείαν μας πρὸς τὴν θέωσιν μὲ ἀνανεωμένον ζῆλον καὶ θέρμην πνευματικὴν, μετὰ τὴν θερινὴν χαλάρωσιν καὶ νωθρότητα.

Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἐν τῇ Καμίνῳ.

Οἱ Ἅγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες μᾶς διδάσκουν μὲ ἰδιαίτεραν ἐπιμονήν, ὅτι «οὐ **δεόμεθά τινος, εἰ μὴ νηφούσης καρδίας**», δηλαδή δὲν χρειαζόμεθα τίποτε ἄλλο διὰ νὰ διατηρῆται ἄσβεστον τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα μας, παρὰ μόνον καρδιά, ἡ ὁποία νὰ εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν διαρκοῦς νήψεως, ἐγρηγόρσεως καὶ προσοχῆς.

Ἡ πεῖρα ἔχει δεῖξει, ὅτι ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν φυλάξῃ τὴν καρδιά του μὲ προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν, τότε κυριεύεται ἀπὸ τὴν δαιμονικὴν **λήθην**· κατόπιν, ἐπικρατεῖ μέσα του ἡ ζοφερὰ **ἄγνοια**, ἡ ὁποία τέλος τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὴν θανατηφόρον **ἀμέλειαν**.

Διὰ τὸν εὐσεβῆ Χριστιανόν, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀξιωθῆ τῆς ἐμπειρίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δὲν ὑπάρχει φορικτωτέρα κατάστασις ἀπὸ ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς ἐπικάθηται **«τῆς ἀγνωσίας τὸ τρίγωνον σκότος»**.

Τότε, ἡ παρηγορία τοῦ Θείου Παρακλήτου ἔχει ὑποχωρήσει· ἡ θέρμη τῆς ψυχῆς ἔχει χαθῆ· οἱ τρεῖς γίγαντες τοῦ σατανᾶ - ἡ λήθη, ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀμέλεια - ἔχουν ὑποδουλώσει τὸν αὐτοκράτορα νοῦν· τὸ πνευματικὸν σκότος αὐξάνεται· ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἔρμαιον τῶν ἐχθίστων παθῶν.

Ὁ λύχνος τῆς καρδιᾶς μας ἀπαιτεῖ λοιπὸν συνεχῆ ἐπιμέλειαν, ὥστε νὰ διατηρῆται πάντοτε φωτεινὸς καὶ θερμὸς· νήφοντες διαρκῶς, ἄς προσθέτωμεν τὸ ἔλαιον τῆς Χάριτος καὶ ἄς ρίπτωμεν τὰ ξύλα τῶν πρακτικῶν ἀρετῶν εἰς τὴν φωτιάν, διότι - ὅπως ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Γέροντες - **«τὸ ἔργον ἡμῶν καίειν ἐστὶ ξύλα»**.

«**Μὴ κρύπτετε**», μᾶς προτρέπουν οἱ Ἅγιοι, **«καὶ καταχώννυτε τὸν σπινθῆρα τῆς Θείας Χάριτος μέσα εἰς τὰ χόματα καὶ στάκταις τῶν παθῶν καὶ τῶν γηίνων φροντίδων· ἀλλὰ προσθέτετε προσανάμματα καὶ ξύλα εἰς αὐτὸν καὶ φρυῶντες μὲ προθυμίαν καὶ ἀγάπην, ἀνάπτετε αὐτὸν εἰς φλόγα μεγάλην»**.

«Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε»: ἡ ἐν Χριστῷ μνήμη ἅς διώκη τὴν λήθην· ἡ θεία γνῶσις ἅς διαλύη τὴν ἀγνοίαν· ἡ εὐλογημένη προθυμία ἅς συντριβῆ τὰ δεσμά τῆς ραθυμίας· τὸ πῦρ τοῦ Παρακλήτου, διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῶν Μυστηρίων, ἅς πυρώνη τὴν καρδιά, ὥστε οἱ μὲν δαίμονες νὰ καταφλέγονται, ὁ δὲ νοῦς νὰ φωτίζεται καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ νὰ βασιλεύῃ εἰς τὴν ὑπαρξίν μας ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἀμήν.

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 322/Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 2004, σελ. 89.